

haft en vis hemmelig Sympati for den Tanke. Det ved jeg ikke noget om, og det kan jeg derfor ikke sige noget om, men jeg vil for mit eget Vedkommende sige, at selv om Afløsningen strakte sig over 5 Aar, vil jeg for mit Vedkommende ikke paatage mig Ansvar for at forøge Statens direkte Gæld med 150 Millioner Kr. i Anledning af Tiendens Afløsning; det tror jeg alligevel er et Skridt, som enhver Finansminister i høj Grad vilde betænke sig paa.

Med Hensyn til den tredje Afdeling af Banken havde det ærede Medlem jo ikke noget at indvende. Han kunde blot ikke forstaa, hvorledes Staten kunde blive fri for at betale Rentedifferencen mellem 3 og $3\frac{1}{2}$ pCt., som maa fremkomme derved, at Husmændene kun skulle forrente med 3 pCt. Det forholder sig ganske simpelthen saaledes, at de 3 pCt.s Obligationer afsættes som 3 pCt.s Obligationer til Hypotekbanken, der betaler dem med den Kurs, som den, efter de Laan, den har gjort i Paris, efter den Pris, der gives for de franske Penge, kan give for 3 pCt.s Obligationer, Herved vil Statskassen have et Kurstab straks, og der bliver ingen Rentedifference.

Det ærede 12te kongevalgte Medlem (J. L. Hansen) og det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey) udtalte hver paa sin Gruppes Vegne deres Tilslutning til Forslaget. Disse Udtalelser, der jo ikke blot gjaldt, at man i al Almindelighed havde Sympati for Forslaget, men ogsaa, at man ønskede det fremmet i denne Samling, gavede mig Haab om at faa det gennemført. Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds var i det hele tilfreds med Forslaget. Jeg hørte, at han havde et Ønske, nemlig, at den administrerende Direktør skulde have en højere Løn end 8,000 Kr., medens Forslaget oprindelig havde foreslaaet 6,000 Kr. Det forekommer mig, at man alligevel kan blive staaende derved. Jeg tror, at til en Stilling som denne med en Gage af 8,000 Kr. vil man kunne faa en dygtig og habil Mand.

Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) udtalte sig ogsaa i Tilslutning til Forslaget og var paa Kreditforeningernes Vegne meget glad derved. Han gav nogle Meddelelser angaaende Nettoprovenuet af Norges Hypotekbanks Laan, en for 1900 og en for 1902. Det ærede Medlem havde skaffet sig at vide, hvor meget Norges Hypotekbank havde faaet ind i Netto af disse Laan, og de Sammenligninger, han der anstillede mellem Nettoprovenuet og Kursen

paa vore Kreditforeningsobligationer for de paagældende Tidspunkter, giver egentlig ikke noget synderligt lyst Billede af Hypotekbankens Virksomhed. Hvis de skulde været normgivende, maatte man komme til det Resultat, at Hypotekbanken ikke kommer til at gøre ret megen Gavn. Men Forholdet er jo det, at for det første var Laanet i 1900 et rent Førsteforsøg, og det første Forsøg falder aldrig heldigt ud; noget lignende gælder Laanet af 1902, det var jo det andet Forsøg, og det var ikke under meget heldige Forhold. Men det ærede Medlem kunde have oplyst, at i 1904 gjorde Norges Hypotekbank sit sidste Laan, det var et $3\frac{1}{2}$ pCt.s Laan, som bragte en ren Nettokurs for Banken af 96, og da stod vore $3\frac{1}{2}$ pCt.s Kreditforeningsobligationer i $84\frac{1}{2}$ à $86\frac{1}{2}$. Der er altsaa en Forskel fra $9\frac{1}{2}$ til $11\frac{1}{2}$ paa Kursen mellem vore $3\frac{1}{2}$ pCt.s Kreditforeningsobligationer og Nettokursen paa Norges Hypotekbanks Laan i 1904. Jeg gør opmærksom paa, at den Serie, som man da fik saa god en Kurs for i Norges Hypotekbank, kun var paa 10 Mill. Francs, altsaa lidt over 7 Mill. Kr. Det er altsaa ikke nødvendigt at have en meget stor Serie hver Gang paa 20 Mill. Kr. for at føre en god Kurs igennem. — Det siges fra mange Sider, at dette er ganske nødvendigt, jeg fremhæver altsaa, at Norges Hypotekbank dog ikke har udbudt saa stor en Serie ved denne Lejlighed.

Det ærede Medlem vil have, at det i Loven skal bestemmes, at alle Kreditforeninger skulle aabne ny Serier, for at ikke de ellers tilbageblivende aabne Serier skulle tynges for stærkt paa Hypotekbanken, saaledes at denne ikke ved sine Opkøb skulde kunne højne Kursen tilstrækkeligt. Det forekommer mig imidlertid at være tilstrækkeligt, at Hypotekbanken kan stille en Betingelse i saa Henseende. Hypotekbankens Direktion vil jo selv være interesseret i, at den har saa lille en Masse af Obligationer at skulle hæve som muligt, og derfor er der ingen Tvivl om, at den vil forlange Lukning eller i hvert Fald overalt, hvor der virkelig er Grund til det, erklære ikke at ville købe uden Lukning. Det ærede Medlem henstillede, saa vidt jeg forstod, at man ikke just skulde forlange Lukning af Serierne, men kun erklære, at man kun vilde købe af en ny Serie, naar man fandt Anledning dertil, og at altsaa den gamle, den hidtil løbende Serie skulde vedblive, kun skulde Hypotekbanken ikke købe deraf. Det ærede Medlem henstillede dette af Hensyn til, at nogle af de større Kreditforeninger have Aftaler med tyske